

ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ, САМ СОБІ КАЖУ!

Насипав супу я свіженького в тарілку,
Сходив на хвильку в спальню, аби він прочах,
Йдучи назад, у дзеркало настінне зиркнув,
І майже вигукнув до себе: □ Я ще ах!

Ну, ледь помітно спотикаючись, хитаюсь,
Та це нічого, і з конем таке бува,
Ніхто не бачить, криво в вуса посміхаюсь,
Аби в ходьбі не захиталась голова!

Були часи у мене й кращі, безперечно,
Але звикати до реалій слід нових,
Сиджу до цього часу рівно та статечно,
Не піднімаючи навколо себе сміх.

Прийняти треба все, що піднесе фортуна
Та ще й подякувати голови кивком,
Терпи мелодію, хоч вже фальшивлять струни,
У сім десятків стати важко юнаком...

Радій, що поки ще живеш на білім світі,
Надійся, що попереду ще будуть дні,
Як спілі яблука до Спасу, соковиті –
Хоч зрідка радісні, а не лише сумні.

Нехай ідуть роки похмурі, як погода,

Нехай стоптався й загубився вже в літах,
Нічого не чекаєш, ні за чим не шкода,
Не кривлячись, кажи частіше – Я ЩЕ АХ!

Дата написання вірша: 2023-04-08